

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา. (2540). เอกสารสรุปการสัมมนา เรื่องการจัดทำโปรแกรมการศึกษารายบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล. กรุงเทพฯ : ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง.
- กรมสุขภาพจิต. (2542). คู่มือแนะนำการใช้คู่มือการส่งเสริมพัฒนาการเด็กวัยแรกเกิด - 5 ปี. เชียงใหม่ : ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). คู่มือการคัดแยกและส่งต่อคนพิการเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ดาวณี อุทัยรัตนกิจ. (2538). การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- เมียร พานิช. (2544). 4MAT การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดเครื่องดูดซึมดึง.
- บัวแก้ว บัวเย็น. (2529). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาและดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบบูรณาจัดกับการสอนตามคู่มือครุ. บริษัทวิจัยและพัฒนาการศึกษาแห่งประเทศไทย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ กรุงเทพฯ: บริษัทวิจัยและพัฒนาการศึกษาแห่งประเทศไทย.
- พดุง อารยะวิญญา. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: พี.เอ. อาร์ท แอนด์ พรินติ้ง.
- พดุง อารยะวิญญา. (2542). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: แบ่งแก้ว.
- พชรีวัลย์ เกตุแก่นจันทร์. (2541). การบริหารสมอง. กรุงเทพฯ : พี.เอ. อาร์ท แอนด์ พรินติ้ง.
- พิกุล เลียวศรีพงค์. (2533). การสร้างชุดการสอนแบบบูรณาการวิชาภาษาไทย สำหรับเด็กปัญญาอ่อน ระดับพอเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- 华威 บิราจิตร. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2535). การศึกษาพิเศษ. สารานุกรมศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิศิทธ์พัฒนา.
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ แกรมเม่.
- ศรียา นิยมธรรม. (2541). ประวัติการศึกษาพิเศษ. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาพิเศษ. สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

- ศูนย์พัฒนาคีกษาแห่งชาติของประเทศไทย. (2529). คู่มือการเรียนร่วมโครงการการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาณิต และคนอื่น ๆ (2526). ผลของการใช้เบี้ยอรถทางการอ่านภาษาไทยของเด็กปัญญาอ่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ในรายงานการประชุมเชิงปฏิบัติการ. 113-115, กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สาวาท เลี้นทอง. (2529). ผลของการเสริมแรงด้วยเมียอรรถกรโดยนักเรียนเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขเอง และครูเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมากและบ่อยของเด็กปัญญาอ่อนที่สามารถเรียนได้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มือดำเนินงานการศึกษาพิเศษสำหรับคีกษาในเทศก์. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541 ก). คู่มือ (ฉบับร่าง) การจัดการเรียนร่วมสำหรับผู้บริหารโรงเรียน และคีกษาในเทศก์. มปท.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541 ข). ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ เล่ม 6 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541 ค). ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เรื่อง การจัดการศึกษาพิเศษ กิจกรรมเสริม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เล่ม 14. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2530). การศึกษาความต้องการและโอกาสทางการศึกษาของผู้มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา. กรุงเทพมหานคร : เฉลิมพล.
- สินเนนาฏ จิตต์ภักดี. (2541). พัฒนาการเด็กที่มารับบริการในคลินิกเด็กดีของโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่ : กลุ่มงานการพยาบาล ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ.
- สุชากร ประวัลปัทม์. (2540). ผลของการใช้ชุดการสอนเรื่องจำนวนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ ปราสาณมิตร.

- สุมิตรา เจนนาลิน. (2530). การเปรียบเทียบลักษณะของการตูนที่มีผลต่อความเข้าใจในการฟังของเด็กปัญญาอ่อน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวินทร์ ยอดคำแปง. (2542). เอกสารประกอบคำสอนการเรียนร่วมชั้นระหว่างเด็กปกติและเด็กพิเศษ. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- อรอนงค์ เย็นอุทก. (2538). การพัฒนาขีดความสามารถทางการเรียนของเด็กดาวน์ซินโดรมระดับปฐมวัย โดยการจัดให้เรียนร่วมในชั้นปกติ (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : ครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- อัญชลี หมื่นลังษ์. (2530). ผลของการใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการสะกดคำของเด็กปัญญาอ่อนที่สามารถเรียนได้. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาการ แสน่ไซ. (2542). การศึกษาพัฒนาการและวุฒิภาวะทางสังคมของเด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์เด็กบ้านเวียงพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ.